

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 26/11
13.04.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 710/11 од 30.03.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж 811/10 од 12.08.2010. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 710/11 од 30.03.2011. године као ОСНОВАН, па се ПРЕИНАЧУЈУ пресуде Општинског суда у Лесковцу К. .../08 од 08.05.2009. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 811/10 од 12.8.2010. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, према окр.М.М.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

- у ноћи између 13. и 14.10.2007. године у В., испред дискотеке Б., злостављањем и вршењем насиља према ошт. С.И. и ошт.С.Н., те дрским и безобзирним понашањем, значајније угрозио спокојство грађана, а при том ошт.И. нанео лаку телесну повреду, при чему је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што је након изласка ошт.И. испред дискотеке, исту зауставио, држао за руке, вукао, упућивао речи претње да ће је убити уколико се не забавља с њим, када је уз интервенцију обезбеђења из дискотеке, исту пустио, када је иста ушла у возило свог брата ошт.Н., али је окривљени отворио њена сувозачка врата и ухватио оштећену за десну руку и јако је повукао ван возила, услед чега је она пала на коловоз и задобила лаке телесне повреде у виду нагњечења у пределу десног образа са црвенилом коже и огуљотине коже у пределу браде, након чега је покушао и ошт.Н. да извуче из возила, вукући га за десну руку у пределу мишица, кроз отворени прозор на сувозачким вратима, али се ошт.Н. том одупрео држећи се левом руком за кров возила, када су возилу пришли сведоци С.Д. и М.Ј., те покушавали да окривљеног одвоје од ошт.И. и ошт.Н., те том приликом окривљеном задали више удараца и то сведок Ј., кључем за одвијање точкова, у пределу главе и тела, сведок Д. лављом канџом по глави и телу, а ударце му задао и ошт.Н. и то више пута и успели да окривљеног одвоје од оштећених, па су оштећени сели у своје возило и кренули према продавници сведока Ј. и за њима су возилом кренули сведоци Д. и Ј., а за њима је возилом кренуо и окривљени, па како су оштећени стали возилом испред продавнице сведока Ј., окривљени је својим возилом ударио у возило оштећених, а потом предузео радњу кретања уназад и то великом брзином, ударио и у колена сведока С.Д., а потом је напустио лице места, иако је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

чиме би извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1.

КЗ,

док га за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је пресудом Општинског суда у Лесковцу К бр. .../08 од 08.05.2009. године оглашен кривим, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3-три месеца.

Трошкови кривичног поступка који се односе на кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Лесковцу К. .../08 од 08.05.2009. године окр. М.М. оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 3.020,00 динара, као и да оштећенима И. и Н.С., на име трошкова кривичног поступка исплати износ од по 45.000,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док су оштећени И., Н., Ј. и Н.С., ради остваривања одштеног захтева упућени на парницу.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 811/10 од 12.08.2010. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Нишу, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 710/11 од 30.03.2011. године, због повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. у вези члана 6. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да је у односу на кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ повређен закон на штету окривљеног, те да другостепену пресуду преиначи односно укине.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 811/10 од 12.08.2010. године, којом је потврђена пресуда Општинског суда у Лесковцу К. .../08 од 08.05.2009. године, у односу на кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, повређено начело непоновљивости својства окривљеног у истој кривичној ствари из члана 6. ЗКП и тиме учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног из члана 369. тачка 2. ЗКП (у захтеву погрешно означено као повреда из тачке 3. чл. 369. ЗКП).

С тим у вези, основано се у захтеву истиче постојање процесне сметње за вођење кривичног поступка и доношење осуђујуће пресуде у односу на наведено кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је према окр. М.М. за исте кривично-правне радње за које је оглашен кривим изреком првостепене пресуде у делу под тачком 1, пресудом Општинског суда у Лесковцу К. .../09 од 18.11.2009. године одбијена оптужба, а истеком рока за жалбу та пресуда је постала правноснажна, дана 12.12.2009. године.

Како је, дакле, окр. М.М. пресудом Општинског суда у Лесковцу К. .../08 од 08.05.2009. године оглашен кривим и осуђен за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, то је Апелациони суд у жалбеном поступку био дужан да узме у обзир чињеницу да је, у међувремену, од доношења првостепене пресуде, према окривљеном одбијена оптужба за исте кривично-правне радње у предмету Општинског суда у Лесковцу К бр. .../09, што је могао утврдити у вези допуне жалбе браниоца окривљеног од 04.08.2009. године, те да према окривљеном одбије оптужбу за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ. Међутим, другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду у целости потврдио, па је другостепеном пресудом повређен кривични закон на штету окривљеног из члана 369. тачка 2. у вези члана 6. ЗКП.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд је, правилно примењујући кривични закон (члан 354. тачка 2. ЗКП) и уважавајући наводе и предлог захтева за заштиту законитости, у односу на кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ према окривљеном М.М. одбио оптужбу за то дело, при чему је одлука о трошковима кривичног поступка донета у складу са одредбом члана 197. став 1. ЗКП.

Како услед овакве одлуке у погледу кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ нема ни појединачне казне за исто, а ни јединствене казне која је била изречена окривљеном за то дело и за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, изреком под тачком 2, Врховни касациони суд је првостепену пресуду у том делу преиначио само у погледу одлуке о казни, тако што је окр. М.М., за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од три месеца, налазећи да овако одмерена казна одговара тежини дела и степену кривице окривљеног, као и олакшавајућим и отежавајућим околностима утврђеним у редовном поступку и да ће се истом постићи сврха кажњавања из члана 42. КЗ.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић, с.р.

судија

Бата Цветковић, с.р.